

Пенчо Славейков
Алеята е пуста...

Алеята е пуста. Дъжд ръми.
Ръка в ръка вървехме ний сами.

Отгде се взе пък тоя дъжд! Ядовен,
разперих аз чадърът си дъждовен...

Усмивки тихи, шалав разговор;
кръстосват се, потъват взор во взор.

Ръка в ръка вървиме ние бавно...
А веч дъждат престанал е отдавно!

Полъхва ветрец; слънчицето грей,
и сякаше над нази то се смей –

че, в залиса на разговор любовен,
ний все вървиме под чадър дъждовен.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Силвия Гогова, Милена Тодорова и Мартин Митов

Публикация

П. П. Славейков, Събрани съчинения в осем тома, том 1. Български писател, С. 1958
П. П. Славейков, Съчинения. Том II. Лирика. Фигура, С. 2003.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6567>]